Najvyšší súd
Slovenskej republiky

4 Sž 38/2006

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Kolárska 6, P.O.Box 155,
810 00 Bratislava 1
19 -03- 2007
Podacie číslo: 1565
Číslo spisu:
Prílohy/listy:
Vybavuje: Pko

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 19.03.2007
Najvyšší súd Slovenskej republiky
18. MAJ 2007

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, v právnej veci navrhovateľa **Markíza – Slovakia spol. s r.o.**, so sídlom Blatné, Bratislavská ul.č. 334/18, právne zastúpeného Mgr. Zuzanou Zlámalovou, advokátkou so sídlom Trnavská ul. č. 11, Bratislava, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu,** Námestie SNP č. 12, Bratislava o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu číslo RP/301/2006 zo dňa 9.5.2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporcu č. RP/301/2006 zo dňa 9. 5. 2006, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporca vyslovil, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „zákon o vysielaní a retransmisii") tým, že dňa 12.11.2005 cca o 14.40 hod. odvysielal program „Pravdivé lži", pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určil odporca, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d) vo výške 100 000 Sk;

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ zaradením daného programu do vysielania a označením ako programu nevhodného pre maloletých do 12 rokov nesprávne uplatnil Jednotný systém označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti (ďalej len „JSO"). Ako sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia, potrebu označenia predmetného programu ako nevhodného pre maloletých divákov do 15 rokov videl odporca v tom, že jeho dej bol postavený predovšetkým na násilných a bojových scénach, ktorých prezentovanie predstavovalo podstatnú

časť programu. Frekvencia výskytu týchto scén bola vysoká a boli použité vo veľkej miere samoúčelne. V programe sa tiež objavovali zábery rôznych strelných zbraní a zabíjania ľudí a vyššia forma slovnej agresivity prostredníctvom hanlivých výrazov (napr. "*sprostá suka*", „*šľapka*", „*kurva fix*" *a pod...*"). To že dielo bolo prezentované ako komédia bolo spôsobilé vyvolať, že maloletý divák si nemusel v dostatočnej miere uvedomovať dôsledky prezentovaných násilných aktov a mohli pre neho vyznievať skôr zábavne a nabádať k zľahčovaniu následkov takéhoto správania. Tým, že navrhovateľ označil tento program ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov nesplnil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. uplatniť JSO.

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie a domáhal sa zrušenia uvedeného rozhodnutia. Podľa jeho názoru vysielateľ označením programu piktogramom „nevhodný do 12 rokov" neporušil žiadne pravidlá ustanovené v JSO. Z kontextu celého odvysielaného programu je zrejmý žáner filmu – akčná komédia, v ktorej ide pri zobrazovaní jednotlivých scén o značnú nadsádzku ľahko pochopiteľnú aj pre skupinu tínedžerov. Odvysielané zábery vzhľadom na ich charakter nijakým spôsobom neboli neprijateľné a nepochopiteľné pre cieľovú skupinu divákov od 12 rokov a teda nemohli ich negatívne ovplyvniť. Navrhovateľ tiež namietal, že rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko odporca nezdôvodnil výšku uloženej pokuty.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 12.10.2006 navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Zopakoval tvrdenia uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia týkajúce sa nevhodnosti programu pre maloletých od 12 rokov a dodal, že pre posudzovanie vhodnosti označenia programu je podľa § 20 ods. 5 zák. o vysielaní a retransmisii záväzný práve JSO a nie holandský systém KIJKWIJZER a preto námietka navrhovateľa, že predmetný program bol označený v súlade s týmto systémom je irelevantná.

Pokiaľ ide o výšku uloženej sankcie odporca uviedol, že pri jej určovaní zohľadnil všetky relevantné skutočnosti podľa ust. § 64 ods. 2 zák. o vysielaní a retransmisii ako aj predošlé porušenia predmetných ustanovení navrho-vateľom, pričom nevybočil z rámca stanoveného ust. § 67 ods. 3 písm. d) cit. zákona a kládol dôraz najmä na preventívny charakter sankcie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v odvolaní a tiež v zmysle svojej ustálenej judikatúry zisťoval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie *R č. 52/2003*) a dospel k záveru, že podanému odvolaniu nie je možné vyhovieť z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ dňa 12.11.2005 cca o 14.40 hod. odvysielal program „Pravdivé lži", pri ktorom neuplatnil Jednotný systém označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa ustanovenia § 20 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii určil odporca, za čo mu podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d) uložil sankciu - pokutu určenú

podľa § 67 ods. 3 písm. d) vo výške 100 000 Sk. Podľa žánru išlo o akčnú komédiu a okrem iných obsahoval aj nasledovné scény :"... *Silná explózia – tlaková vlna zasiahne niekoľko ľudí. Hlavný hrdina - Harry kope do hlavy muža, ten omráčený padá na zem. Harryho prenasledujú dva strážne psy, zneškodní ich silným úderom ... nasleduje dlhá sekvencia, kde po sebe protagonisti strieľajú... Harry na toaletách ... jedného z nich hneď zastrelí, druhý sa s ním začne biť. Harry v zápase odtrhne sušič na ruky a tým muža udiera do hlavy ... záverečný záber ukazuje rozostrieľanú miestnosť toalety, pričom na zemi ležia zakrvavené telá mŕtvych teroristov ... Záber na muža, ktorý si navlieka rukavice a s malou vŕtačkou v ruke sa prikráda k Harrymu. Ten chytí muža pod krk a hádže skalpel do proti-stojaceho strážnika. Zasiahne ho priamo do oka. Mužovi s vŕtačkou vzápätí zlomí väzy. Ďalšieho muža napichne na hák a zabije ho ... Harry začne likvidovať jednotlivých teroristov. Prvým dvom zlomí väzy, medzi skupinku ďalších hodí ručný granát. Nasleduje výbuch, niektorých z nich vyhodí do vzduchu, iní začnú horieť. Spustí sa streľba. Harryho napadne zozadu ozbrojený muž. Naokolo je kopa mŕtvych tiel. Harry vpustí do hadice palivo a zapáli ho. Horiace palivo následne strieka na mužov (zábery na horiacich mužov, vo vzduchu lietajú ich telá) ... Muž vyletí predným sklom auta, padá pred autom, ktoré ho následne prejde...*" Na podrobný prepis celého odvysielaného príspevku odkazuje najvyšší súd na preskúmavané rozhodnutie odporcu str. 3. Takto odvysielaný program bol označený piktogramom „nevhodný pre maloletých do 12 rokov".

Podľa § 20 ods. 5 zákona o vysielaní a retransmisii, na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Podľa čl. IV ods. 1 JSO platných do 1.11.2005 pri klasifikácii programov vysielateľ posúdi obsah programov podľa kritérií:
písm. a) fyzické, psychické alebo verbálne násilie

Podľa čl. VI ods. 1 vysielateľ označí programy ako nevhodné pre maloletých do 15 rokov, ak obsahujú najmä:
písm. a) násilné akty končiace smrťou alebo vážnym zranením, detaily následkov násilných aktov, psychické týranie alebo vyššiu frekvenciu slovnej agresivity.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporcu, že v odvysielanom programe sa nepochybne nachádzali scény, pri ktorých sa vyskytli detaily následkov násilných aktov a vyššia frekvencia slovnej agresivity. Nie je pritom rozhodujúce, že sa jednalo o akčnú komédiu, pretože tak ako uvádza odporca, skupina maloletých od 12 rokov, tzv. tínedžeri, je práve tou skupinou mládeže, ktorá veľmi citlivo vníma dej prezentovaný v masmédiách. Spoliehať sa na to, že táto skupina mládeže bude mať pri sledovaní predmetných scén neustále na pamäti, že ide o komédiu obzvlášť v televízii, ktorá pri zobrazovaní o. i. aj násilných scén používa také technické prvky, že premietaná scéna je len ťažko – ak vôbec rozoznateľná od reality, je neprimerané. Maloletý divák sa sledovaním takýchto scén stáva „odolný" voči podobným výjavom v reálnom živote čo môže nepriaznivo vplývať na jeho najmä psychický vývoj.

Keďže pre programy tohto obsahu vyžadoval JSO označenie „nevhodný pre maloletých do 15 rokov“ je zrejmé, že navrhovateľ nesprávne použil JSO a odporca postupoval správne keď ho za toto porušenie sankcionoval.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z.. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Táto jeho úloha je o to dôležitejšia v súčasnosti, keď vystupuje do popredia vážny spoločenský problém, a síce stále rastúca násilná kriminalita na školách, medzi čoraz mladšími maloletými. Preto ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona je oprávnený podľa § 64 a nasl. zák. č. 308/2000 Z.z. uložiť sankciu.

V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) a § 67 ods. 3 písm. d) zák. č. 308/2000 Z.z. ktorý v znení účinnom v relevantnom čase umožňoval uložiť pokutu od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, vo výške 100 000 Sk.

Navrhovateľ namietal aj v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia nakoľko absentovali dôvody výšky uloženej pokuty, avšak odvolací súd dospel k záveru, že uloženie sankcie vo výške blízkej dolnej hranici sadzby t.j. jednej dvadsatiny zákonom stanovenej najvyššej sadzby nie je dôvodom na vyhovenie návrhu len pre formálny nedostatok dôvodov rozhodnutia vo vzťahu k výške sankcie, ak inak je dôvod na jej uloženie nepochybný.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona č. 308/2000 Z. z., malo všetky požadované zákonné náležitosti (§ 47 zákona č. 71/1967 Zb.), bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP, podľa ktorého náhradu trov možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave, dňa 15.2.2007

NAJVYŠŠÍ SÚD Slovenskej republiky - 15 - BRATISLAVA

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:
Augustiňáková